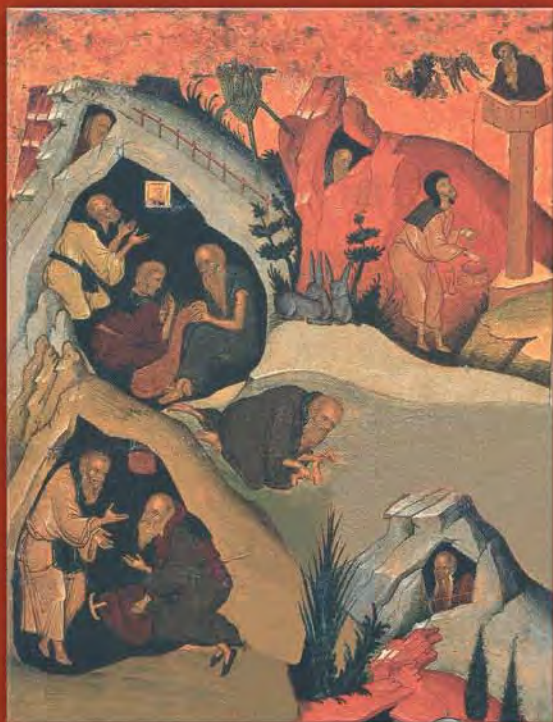

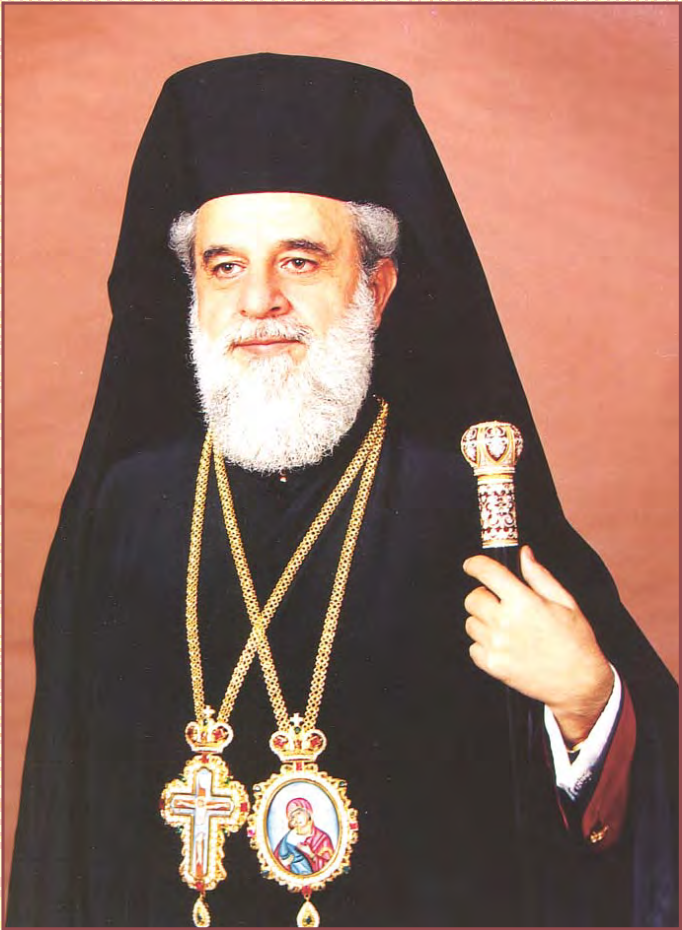
ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΑΣ
ΣΠΗΛΑΙΩΤΑΣ ΟΣΙΟΥΣ

Δρος Χαραλάμπος Μ. Μπούσια,
Μεγάλου Ὑμνογράφου
τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Ἔκδοσις
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΘΗΛΛΥΡΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ 2009

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΔΙΑΛΑΜΥΑΝΤΑΣ
ΣΠΗΛΑΙΩΤΑΣ ΟΣΙΟΥΣ**

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου
καὶ πρόεδρος Τηλλυρίας
κ.κ. Νικηφόρος*

Τῷ πολυσεβάστῳ μοι
καὶ λίαν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ,
Πανιερωτάτῳ Μητροπολίτῃ
Κύρκου καὶ Τηλλυρίας Γέροντι Νικηφόρῳ,
τῷ δικαίῳ κατὰ τὴν Δαβιτικὴν ῥῆσιν
«ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν,
ἢ διακοσύνῃ αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα»
(Ψαλμ. 111, 9)
καὶ «μὴ ἐπιλανθανομένῳ τῆς φιλοξενίας»
κατὰ τὴν Παύλειον προσταγὴν
(Ἑβρ. ιγ´ 2),
εὐλαβῶς καὶ ἀξιοχρέως ἀφιέρωται.

Δρ Χαράλαμπος Μ. Μπούσιος

Πρόλογος

Ἐφέτος συμπληρώνονται 200 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησιν δύο μεγάλων μορφῶν τοῦ Ὁρθόδοξου μοναχισμοῦ, δύο κορυφαίων Κολλυβάδων πατέρων, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, τοῦ Ἁγιορείτου καὶ τοῦ Ὁσίου Νήφωνος, τοῦ Χίου. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι τὸ κίνημα τῶν Κολλυβάδων ἦταν μιὰ ὑγιᾶς ἀντίδραση τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων ἐνάντια στὶς ἐπιδράσεις τῆς φράγκικης θεολογίας στὸν Ὁρθόδοξο τρόπο ζωῆς καὶ ἐνάντια στὴν ἐκκοσμικεὺση, ἡ ὁποία καὶ σήμερα ἀπειλεῖ νὰ ἀλλοιώσει τὸ πνεῦμα τοῦ Ὁρθόδοξου μοναχισμοῦ καὶ γενικότερα τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση.

Οἱ Κολλυβάδες Πατέρες ἦταν αὐτοὶ ποὺ διέγνωσαν τὸν ἄμεσο κίνδυνο ποὺ διέτρεχε τὸ Ὁρθόδοξο Γένος τῶν Ἑλλήνων ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς κατακτητὲς-τυράννους, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τοὺς ψυχοκτόνους αἰρετικούς καὶ τοὺς διαφωτιστὲς-νεωτεριστὲς τῆς Ἑσπερίας. Διέγνωσαν τὴν καλπάζουσα ἀσθένεια καὶ

πρότειναν φάρμακα κατάλληλα, όπως την έπι-
στροφή στην αρχαία εκκλησιαστική παράδο-
ση, τή συχνή θεία μετάληψη και τή έμβριθή
μελέτη τών άγιοπατερικών κειμένων.

Σήμερα, στή σύγχυση πού έχει έπιφέρει ή
παγκοσμιοποίηση, ή χαλάρωση τών ήθών και
ή έκκοσμίκευση τής Έκκλησίας, ή προσφορά
τών Κολλυβάδων Πατέρων μοιάζει πολυ μα-
κρινή και άχνη, ίσως και άκατανόητη. Έχου-
με, δυστυχώς, καταντήσει μιά άποικία τών
μεγάλων δυνάμεων χωρίς ιστορικές μνήμες
και χωρίς σωστό προσανατολισμό. Οί νεωτε-
ριστές κατάφεραν να ίσοπεδώσουν όσα δέν
μόρεσαν έπι αιώνες να ίσοπεδώσουν οί βάρ-
βαροι κατακτητές μας.

Έμείς ως Όρθόδοξα άδούλωτα πνεύματα
παραθεωρούμε αυτούς πού θανάσιμα μάς μι-
σοούν και θέλουν να μάς έξαφανίσουν από τò
χάρτη. Η μνήμη μας παραμένει ζωντανή και τò
άντιστασιακό Κολλυβάδικο πνεύμα μάς ένισχύ-
ει, ώστε να διδάξουμε τή νεότητά μας να μη δε-
χθει τòn ξενόφερτο εύνουχισμό, πού τήν κάνει
να τρέχει πίσω από τούς ψυχοπαθείς «θεούς»
τής χωρίς άρμονία μουσικής, τού χωρίς όρθότη-
τα λόγου, τήν άτεχνη τέχνη κι ένα σωρό άλλ-
λους διάττοντες άστέρες τού σκότους. Προβάλ-
λοντας τούς Κυπρίους Όσίους πού άσκήτευσαν
στις σπηλιές και στις όπές τής Μεγαλονήσου
μας προβάλλουμε τήν Όρθοδοξία μας, προβάλ-

λουμε τὸ γνήσιο ἀσκητικὸ φρόνημα, ποὺ πρέπει νὰ διέπει τὴ ζωὴ μας.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ὁ πεφιλημένος καὶ πολυσέβαστός μας Γέροντας Νικηφόρος, εὐλόγησε τὴν ἀφιέρωση αὐτὴ καὶ τὴν προβολὴ τῶν Κυπρίων Ἀγίων μας μετὰ τὴν εὐκαιρία τοῦ Ἰωβιλαίου τῶν Κολλυβάδων Ἀγίων. Τὸν εὐχαριστοῦμε ὀλόθερμα καὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ εὐχές του μᾶς συνοδεύουν, γιὰ νὰ μείνουμε ἐδραῖοι στὴν παράδοσή μας ὑπακούοντας στὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἔθνῶν: «Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε» (Β΄ Θεσ. β΄ 15).

Στὴν Ἱστορία μας μαθαίνουμε ὅτι αὐτὸ τὸν τόπο πάντα τὸν σώζουν λίγοι, οἱ ὁποῖοι ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ στὴ συνέχεια ἐμπνέουν τοὺς πολλούς. Ὁ Ἅγιος Κύκκου ἀνήκει στοὺς λίγους, ποὺ σηκώνουν τοὺς σταυροὺς τῶν πολλῶν, ποὺ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ταπεινὴ, τὴ θυσιαστικὴ εὐθύνη, αὐτὴ ποὺ ἐνέπνευσε τοὺς ταπεινοὺς Κολλυβάδες νὰ δημιουργήσουν τὴ φιλοκαλλικὴ ἀναγέννηση τοῦ 18ου αἰῶνος. Καὶ στὸν Ὁρθόδοξο Ἑλληνισμό τοῦ 1780 οἱ ἱεροπρεπεῖς Κολλυβάδες ἀποτέλεσαν τὴ μικρὴ ζύμη, ποὺ «ὄλον τὸ φύραμα ζυμοσί» (Α΄ Κορ. ε΄ 6). Ἄς ξεκινήσει, λοιπόν, ἀπὸ τὴ Μητρόπολη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἀνύστακτου Μητροπολίτη της ὁ

ὄμορφος ἀγώνας τῆς ἐπιστροφῆς στήν Ὁρθόδοξη παράδοσή μας, στήν παράδοση πού ὀδηγεῖ ἀπό τὸ σύντομο Γολγοθᾶ στήν αἰώνια, τὴν ἀτελεύτητη Ἀνάσταση.

Δρ Χαράλαμπος Μ. Μπούσιος,

Μέγας Ὑμνογράφος
τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΔΙΑΛΛΑΜΥΑΝΤΑΣ
ΣΠΗΛΑΙΩΤΑΣ ΟΣΙΟΥΣ**

Σηλαιῶτες Κύπριοι Ὅσοι καὶ τοποθεσία σηλαίου τους

Ἄββακὸμ Ὅσιος Καλαμιθάσης	Φτερικουῖδι Πιτσιλιᾶς
Ἄλέξανδρος Ὅσιος	Ἄξιλου Πάφου
Ἀναστάσιος Ὅσιος, ὁ ὑφάντης	Περιστερονωπηγή Μεσαορίας
Ἀρχιμανδρίτας Ὅσιοι	Ἄνω Ἀρχιμανδρίτα
Αὐξέντιος Ὅσιος	Ἑπτακώμη Καρπασίας
Βαρνάβας Ὅσιος, ὁ ἐν Βάση	Βάσα Κοιλανίου
Βηχιανὸς Ὅσιος	Ἀνάγνια Ταμασοῦ
Γεώργιος Ὅσιος, ὁ Ἄλαμάνος	Πεντάκωμον Λεμεσοῦ
Δημητριανός, Ἐπίσκοπος Χύτρων	Νότιος Πενταδάκτυλος, Κυθραία
Ἐπίκτητος Ὅσιος	Καζάφани Κυρηνείας
Ἐπιφάνιος Ὅσιος	Ἄξιλου Πάφου
Εὐτύχιος Ὅσιος	Νήσου
Εὐφημιανὸς Ὅσιος	Λύση
Ἡλιοφάτων Ὅσιων Συνοδία	Ὅρος Κορώνης, Ἀχερᾶς
Ἡσαΐας Ὅσιος, Κτίτωρ Μονῆς Κύκκου	Ὅρη Κύκκου
Θεόδωρος Ὅσιος	Ἰθάλιον
Θεοσέβιος Ὅσιος	Μελάνδρα Ἀρσινόης
Θύρσος Ἀναχωρητής, Ἐπίσκ. Καρπασίας	Γιαλοῦσα Καρπασίας
Ἰλαρίων Ὅσιος, ὁ Μέγας	Ἐπισκοπή Πάφου
Ἰωάννης Ὅσιος, ὁ Ποταμίτης	Σιά
Ἰωνᾶς Ὅσιος	Πέργαμος
Κασσιανὸς Ὅσιος	Γλυφία Ἀλέκτορας
Κενδέας Ὅσιος	Αὐγόρου
Νεόφυτος Ὅσιος, ὁ Ἐγκλειστος	Μελισσόβουνον Πάφου
Νόμων Ὅσιος	Ἀνάγνια Ταμασοῦ
Μίκαλλος Ὅσιος	Ἀκανθοῦ
Ὀνησιφόρος Ὅσιος	Ἀναρίτα Πάφου
Παῦλα Ὅσια	Ἁγία Τριάδα Γιαλοῦσας
Σωζόμενος Ὅσιος τῆς Ποταμιᾶς	Ποταμιᾶ
Σωζόμενος Ὅσιος, ὁ ἐν Γαλατεία	Ὅρος Κομπά, Γαλάτεια
	Καρπασίας
Σώζων Μάρτυρ	Ἄσπρογιὰ Πάφου
Τίμων, συνεργὸς Ἀποστόλων	Βάσα Κοιλανίου
Φωτεινὴ Ὅσια, ἡ Καρπασίτις	Ἅγιος Ἀνδρόνικος Καρπασίας
Χαρέτης Ὅσιος	Ἄξιλου Πάφου

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΔΙΑΛΛΑΜΥΑΝΤΑΣ ΣΠΗΛΑΙΩΤΑΣ ΟΣΙΟΥΣ

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ περιστάσει.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως τὸ «Κύριε εἰσάκουσον»,
μεθ' ὃ τὸ «Θεὸς Κύριος», ὡς συνήθως,
καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς ὑπερόπτας τῶν προσύλων ἀπάντων
καὶ ζηλωτὰς τῆς ἐν τῷ πόλῳ εὐκλείας
Ἵσίουσ ἀνυμνήσωμεν Πατέρας λαμπρῶς,
τοὺς σοφῶς ἀσκήσαντας ἐν σπηλαίοις τῆς Κύπρου,
κράζοντες· Αἰτήσασθε τὴν διόρθωσιν βίου
καὶ φωτισμὸν τοῖς πίστει ἀκλινεῖ
ἀνευφημοῦσιν ὑμῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

**Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·**

«Γαβριὴλ καὶ Νικηφόρον, Ἄγιοι, σκέπετε. Χ.»

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γηθόμενοι κράζομεν Ὁρμαθὲ
Ὅσιων Πατέρων
ἐν σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς
τῆς Κύπρου πανσόφως ἀσκησάντων,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Ἀσκήσεως ἔκτυπον διαυγές,
Ἰσαγγελε μέροφ
καὶ διάκοσμε, Ἀββακούμ,
δρυμῶν τιμαλφὲς Καλαμιθάσης,
Χριστὸν ἡμῖν σε τιμῶσιν ἰλέωσαι.

Βοήθει ἐν δίναις τοῖς εὐσεβῶς
ἐπικαλουμένοις,

Ἀναστάσιε, ἱερέ
ὕψάντα, σὴν χάριν, ἦν κατέχεις
ὡς ἀσκητῆς θεοεἰκελος, Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ῥανίδας ἀπόσμηξον τῶν ἡμῶν
δακρύων, Παρθένε,
μανδηλίῳ τῶν σῶν εὐχῶν
πρὸς Ὁν ἀπεκύησας ἀφράστως
Λόγον Θεοῦ, Παναγία Κυκκώτισσα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερώτατον σμῆνος
καὶ θεαυγὲς ἄθροισμα
ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ Ὅσιων,
οἱ ἀγιάσαντες
ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς
λίθους ὑμῶν τοῦ σπηλαίου,
τοὺς ὑμῖν προστρέχοντας
καθαγιάσατε.

Ηλιόφωτε μάκαρ,
Χριστῷ ἀεὶ πρέσβευε
σὺν τῇ σῇ σεπτῇ συνοδίᾳ
δοῦναι μετάνοιαν
καὶ φωτισμὸν ἀληθῆ
τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ
ὡς φωτὸς ἀπαύγασμα
τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Λαμπεδῶν ἀπαθείας
καὶ ἀρετῆς πρόβoλε,
Βάσης Κοιλανίου, Βαρνάβα,
εὖχος ἀτίμητον,
τὴν σκοτομήνην παθῶν
ἡμῶν ἀπέλασον τάχος
σαῖς λιταῖς πρὸς Κύριον
τὸν φωτοπάρoχον.

Θεοτοκίον.

Κῆπον θείων χαρίτων
Κσῶν οἰκετῶν, Δέσποινα,
ποιήσον καρδίας τῶν πίστει
καταφευγόντων σοι
καὶ ὡς λειμῶνα Θεοῦ
σὲ πεπλησμένον χαρίτων
ἀνυμνούντων ἕσμασι,
Μῆτερ Κυκκώτισσα.

Ἐμπλήσατε
ἡμῶν καρδίας, οἰκῆτορες τῶν σπηλαίων,
οἱ ἐν Κύπρῳ ἀσκητικῶς ἐκλάμπαντες, Ὅσιοι,
χαρᾶς καὶ εἰρήνης τῆς ἐν τῷ πόλῳ.

Ἐπίβλεπον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος 6'. Πρεσβεία Θερμή.

Παθῶν ψυχικῶν καὶ νόσων ἀπαλλάξατε
ἡμᾶς, ἀσκηταί, ὁπῶν τῆς γῆς οἰκήτορες
τῶν ἐν Κύπρω, Ὅσοιοι,
καὶ ἀεὶ ζηλοῦσθαι τὰ κρείττονα
καὶ οὐρανῶν τὴν ἄληκτον ζωὴν
ὑμῶν τοὺς ἰκέτας ἀξιῴσατε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἀναβίβασον, Μίκαλλε,
Ἀκανθοῦς προστάτα, πρὸς θεῖον ἔρωτα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀείποτε
τῶν καταφευγόντων τῇ σῇ χάριτι.

Ἰωνᾶ τρισμακάριστε,
καὶ Κενδέα, φίλε Κυρίου γνήσιε,
ἀοράτων ἀποκρούσατε
καθ' ἡμῶν ἐχθρῶν ἐφόδους τάχιστα.

Νόμω θείῳ ὑπόταξον,
Θύρσε, τὰ κινήματα τοῦ σαρκίου μου
καὶ τὸν νοῦν μου ἀναπτέρωσον
πρὸς ἀγάπην θείαν τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι
καὶ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς ἐπίλαμψιν
τοῖς προστρέχουσι, Κυκκώτισσα,
σοῦ ταῖς φωτοβόλοις παρακλήσεσι.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Κύματα δεινῶν
περιστάσεων κατάστειλον
ἀπειλοῦντα τὰς ψυχὰς σῶν ἰκετῶν,
Ἑσαΐα, Κύκκου κτίτορ ἐνθεώτατε.

Ἡτῶν ὀφθαλμῶν,
Φωτεινὴ σεμνή, ἰάτειρα,
Καρπασίτις ἀγλαή, σῶν ἰκετῶν
κόρας ἀνοιξον ζητεῖν Χριστόν, τὸν Κύριον.

Φέγγει σῶν εὐχῶν,
Εὐφημιανέ, τὴν ζόφωσιν
χαμαιζήλων ἀποδίωξον παθῶν
σῶν προσφύγων, Λύσης κλεῖσμα περίδοξον.

Θεοτοκίον.

Ῥμβρισον ἡμῖν
γλυκασμὸν παραμυθίας σου
τρυχομένοις ἐν τοῦ βίου συμφοραῖς,
Ἐλεοῦσα, χαρμονὴ πιστῶν, Κυκκώτισσα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ρανίδας μου, ποταμίτα Ὅσιε,
Ἰωάννη, ἐν χειμάρρῳ Μερσίνη
ὁ ἰσαγγέλως ἀσκήσας, δακρῦων
σμῆξον τῷ μάκτρῳ Χριστοῦ παρρήσιας σου,
ἵνα ἐκθύμῳς ἀνυμνῶ
ἰσουράνιον σε ὡσπερ ἄνθρωπον.

Ο ἔνθεος Ἀναρίτας πρόμαχος,
θαυμαστέ Ὀνησιφόρε, χαρίτων
φωτοειδέστατε οἴκε, πρὸς δόμους
ἀφθίτου δόξης κατεύθυνον ἅπαντας
τοὺς ὡς πολίτην οὐρανῶν
σὲ ὑμνοῦντας καὶ πρέσβυν πρὸς Κύριον.

Νεόφυτε, ὁ βιώσας ἔγκλειστος
ἐν σπηλαίῳ λαξευθέντι ἐν πέτρα
παρὰ τὴν Πάφον, ἀγνοὺς σοὺς ἰκέτας
τήρει αἰεὶ, τοὺς πιστῶς προσπελάζοντας
αὐτῷ καὶ τάφον εὐλαβῶς
προσκυνοῦντας σὸν θεῖον καὶ πάνσεπτον.

Θεοτοκίον.

Κυνέτισον τοὺς σοὺς δούλους, Δέσποινα,
καὶ ὑπόδειξον ἡμῖν σωφροσύνης
ὁδὸν ἀπάγουσαν πρὸς σωτηρίαν,
Θεοκυῆτορ, Παρθένε, Κυκκώτισσα,
ἵνα σὴν πρὸς με ταχινὴν
ἄρωγὴν μεγαλύνω καὶ πρόνοϊαν.

Εμπλήσατε
ἡμῶν καρδίας, οἰκήτορες τῶν σπηλαίων
οἱ ἐν Κύπρῳ ἀσκητικῶς ἐκλάμπαντες, Ὅσοιοι,
χαρᾶς καὶ εἰρήνης τῆς ἐν τῷ πόλῳ.

Ἀχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως

ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον
Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Οί γῆς ὀπῶν καὶ σπηλαίων οἰκήτορες,
ἐν νήσῳ Κύπρῳ ἐκλάμπαντες Ὅσοιοι,
Χριστὸν δυσωπεῖτε ἀείποτε
καθυποδειξαι ἡμῖν τὴν ἀπάγουσαν
πρὸς θεῖα σκηνώματα δίοδον.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν
(Κεφ. στ' 17 - 23).

Ζήτει τῇ Ιζ' Ἰανουαρίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...
Δόξα.

Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλει-
φον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειφον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἦχος β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν
οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Κηλαιῶται Ὅσοι,
ἐν ταῖς ὁπαῖς καὶ σπηλαίοις
Κύπρου οἱ ἀσκήσαντες
καὶ εὐαρεστήσαντες
τῷ Παντάνακτι
ἀγωγῇ κρείττονι,
νυχθημέροις πόνοις,
ἀγρυπνία καὶ στερήσεσι,
μὴ διαλίπητε
τοῦ Χριστοῦ ἀπαύστως δεόμενοι
δωρήσασθαι μετάνοιαν,
ἄφεσιν πταισμάτων καὶ λύτρωσιν
τοῖς ὑμῶν ὑμνοῦσι
πρὸς θέωσιν καμάτους τοὺς σεπτούς,
οὕσπερ μιμούμενοι ἔτλητε
Ἥλιον τὸν ἔνδοξον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κατὰ πάσης μανίας
τοῦ ἀλάστορος ῥώμην μοι δίδου, Ὅσιε
Σωζόμενε, Γαλάτας
θησαύρισμα, καὶ νοῦν μου

πρὸς Θεοῦ φόβον ἴθουνον,
ἵνα παθῶν προσβολὰς
ἐκκρούσωμαι ὁ τάλας.

Εὐτυχίου, τῆς Νήσου
ῥαΐσματος, μέλλοντες κατορθώματα
βοῶμεν· Πρὸς κρειπτόνων
διέγειρον τὴν κτῆσιν
τάς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε,
καὶ ῥαθυμίας δεινῆς
ἐκδίωξον τὸν ζόφον.

Ποταμὲ θαυμασίων,
ῥύπου κάθαρων πάντας ἡμᾶς, Σφζόμενε,
Ποταμιᾶς ὁ ῥεῖθροις
ἰδρώτων ἀγιάσας
χθόνα, ἵνα τιμῶμέν σε
ὡς ἀρετῆς καὶ εὐχῆς
ἀκόλουθον ἐν βίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε Μῆτερ,
Ἐλεοῦσα Παρθένε, ἡμῶν αἰσθήσεων
ἀσφάλισον πεντάδα
τῶν σὲ μεγαλυνόντων
ὡς ἀγνείας ὑπόδειγμα,
καὶ τοῦ ἐχθροῦ σαῖς λιταῖς
ἀπόκρουσον ἐφόδους.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τῆς ἀπαθείας,
Τίμων, ἀνάκτορον θεῖον,
ἐμπαθείας ἡμᾶς ὑπερτέρους
δειξον, σπηλαιῶτα,
τούς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ενίσχυσόν με
τῆς ἀρετῆς διανύειν
τὰ γυμνάσματα, Νόμων φωσφόρε,
σὺν τῷ πανιέρῳ
Βηχιανῷ τῷ θείῳ.

Αφθάρτου δόξης
ἡμᾶς ἀξίωσον, πάτερ
Θεοσέβιε σὺν Ἐπικτήτῳ
τῷ σοφῷ καὶ Παύλῳ
τῇ ἐν Αἰγιαλούσῃ.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν σοὺς δούλους
πρὸς οὐρανίους ἐπάλξεις,
κλέος Κύκκου, σεμνὴ Ἐλεοῦσα,
ἔλκυσον τοὺς πόθῳ
σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Πάσεις, Ἰαρίων,
Σῶσον, ὁ ἐν Πάφῳ,

Κασσιανὲ τῆς Γλυφίας, βλυστάνετε,
σὺν Θεοδώρῳ, τοῖς πόθῳ ὑμῖν προστρέχουσιν.

Ο Δημητριανός τε
καὶ ὁ Ἀλαμάνος
προσωνυμούμενος θεῖος Γεώργιος
σὺν Ἐπικτήτῳ, μεσίται ἡμῶν ὑπάρχετε.

Ἰθύνατε τοὺς πόδας
τῶν Κυπρίων πάντων
πρὸς οὐρανῶν τὴν νομὴν τὴν σωτήριον,
τῶν οἰκητόρων Σηπλαίων σεπτῇ ὁμήγυρις.

Θεοτοκίον.

Χρηστότητος ταμεῖον,
Κεχαριτωμένη,
ἡθῶν χρηστῶν φρυκτωροὺς τοὺς οἰκέτας σου
τοὺς σοὶ πιστῶς προσιόντας δεῖξον, Κυκκώτισσα.

᾿Αξιόν ἐστι...καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Χαίροις, θεοσύλλεκτε ὄρμαθὲ
τῶν ἐν τοῖς σηπλαίοις
νήσου Κύπρου καὶ ταῖς ὀπαῖς
ἀσκητῶν Ὀσίων
ἀγῶσι νυχθημέροις,
εἰς ὕψος ἐπαρθέντων
ἄρρητον νήψεως.

Χαίροις, Ἡλιόφωτε θαυμαστέ,
κλείσιμα Ὅσιων,
Ἐπαφρόδιτε ἱερέ
σὺν τῷ Εὐσθενίῳ
καὶ τῷ Αὐξουθενίῳ,
Κορώνης ὄρους, δῆμε
θεοειδέστατε.

Ἐμπνουν στηλογράφημα ἀρετῆς,
Ἄββακοῦμ τρισμάκαρ,
σκέπε πάντας τοὺς εὐλαβῶς
κατασπαζομένους
ἐν τῷ Φτερικουδίῳ
τὴν θήκην σῶν λειψάνων
καὶ θεῖον τάφον σου.

Τῆς Μεσαορίας τὸν θησαυρόν,
εὐλαβῆ ὑφάντην
καὶ ἰσάγγελον ἀσκητὴν
μέλψωμεν ἐκθύμως
ὡς ποταμὸν θαυμάτων
ἀναβοῶντες· Χαῖρε,
ὦ Ἀναστάσιε.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς
ἐν Ἀρχιμανδρίτας
τῷ σπηλαίῳ τῷ ἱερῷ
λείψανα πατέρων
Ὅσιων μυροβόλα

ὁσμὴν ἀθανασίας
τὰ ἀποπνέοντα.

Βάσης τῶν σπηλαίων τὸν οἰκιστὴν,
θεαυγῆ Βαρνάβαν,
ἐνδιαίτημα προσευχῆς
καὶ Θεοῦ σοφίας
τὸν σύνοικον ἐν ὕμνοις
καὶ ᾄσμασιν εὐήχοις
ἀνευφημήσωμεν.

Θεῖον Ἐπιφάνιον οἱ πιστοί,
τὸν ἐν τῇ Ἀξύλου
ἐνασκήσαντα θαυμαστῶς
σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ
καὶ γεραρῷ Χαρέτῃ,
ὡς χάριτος πυξίον
ἐγκωμιάσωμεν.

Τὸν σκληραγωγίᾳ καὶ προσευχῇ
ἐν τῷ Ἰουτίῳ
Καρπασίας σαρκὸς ὀρμᾶς
παύσαντα ἐκθύμως
τιμήσωμεν οἱ πάντες
Αὐξέντιον Ὀσίῳ
ὡς ἀκροθίνιον.

Χάριν τοὺς λαβόντας παρὰ Θεοῦ
θεραπεύειν νόσους

Χριστωνύμων τὰς χαλεπὰς
μέλψωμεν ἀσμένως,
Βηχιανὸν τὸν θεῖον
καὶ Νόμωνα, Ὅσιων
ἄστρα ὡς πάμφωτα.

Χαίροις, ἡσυχίας ὁ ἐραστής,
προσευχῆς, νηστείας
καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς
ἐραστής, θεόφρον
Γεώργιε, Σεμνείου
τοῦ σοὶ φερωνυμοῦντος
ρύστης καὶ πρόμαχος.

Τὸν Ἱεροφάντορα τὸν σεπτὸν
Χύτρων γεγηθότες,
εὐκλεῆ Δημητριανὸν,
ἀρετῆς ὡς βάθρον
καὶ φρέαρ θαυμασιῶν
ἀκένωτον Κυπρίων
δῆμοι τιμήσωμεν.

Τὸν ἐν Κυρηνείᾳ ἀσκητικῶς
λάμπαντα, πατέρα
θεοφόρον καὶ θαυμαστόν,
στέψωμεν τοῖς ὕμνων
λειρίοις ὡς ὀσίας
διαγωγῆς πυξίον,
θεῖον Ἐπίκτητον.

Λύσης τὸν φωστῆρα τὸν παμφαῖ,
λάμπαντα ἐν κόσμῳ,
θεαυγῆ Εὐφημιανόν,
ἀρετῶν ἀκτίσι
καὶ ἀστραπαῖς θαυμάτων,
ὡς τῶν αὐτοῦ προσφύγων
πρόμαχον μέλπωμεν.

Χαίροις, Ἑσαΐα θεοειδές,
ὁ ἐν τοῦ Τροόδους
ἐρημίαις ἀσκητικῶς
θεωθεὶς καὶ Μάνδραν
ἀξιωθεὶς ἐγεῖραι
Κυρία Κυκκωτίσση,
τῆ Θεομήτορι.

Τρίβον διανύσας ἀσκητικὴν
καὶ εὐαρεστήσας
πολιτεία σου τῆ σεμνῆ
τῷ Θεῷ τῶν ὅλων,
Θεόδωρε, ἐδείχθης
προστάτης Ἰδαλίου
καὶ θεῖον καύχημα.

Τὸν βοσκὸν προβάτων τὸν εὐλαβῆ,
ἐν τῆ Ἄρσινόῃ
διαλάμπαντα προσευχῆ,
ἐγκρατεία, νήφει
καὶ φιλανθρώπῳ δράσει

ὕμνήσωμεν ἀσμένως
νῦν, Θεοσέβιον.

Χαίροις, Ἱεράρχα, ὁ τὴν στολὴν
τῆς ἱεραρχίας
ἀνταλλάξας δι' εὐτελοῦς
τριβωνίου, Θύρσε,
κοσμῆτορ Καρπασίας,
ὁ ἐν σμικρῷ σπηλαίῳ
ἀσκήσας ἄριστα.

Ῥαρετῶν παντοίων τὴν κορυφήν
καὶ θαυμάτων βρῦσιν
πολυχεύμονα ἐκτενῶς
μέλψωμεν, τὸν μέγαν
τῆς πίστεως φωστῆρα
καὶ οἰκιστὴν τῆς Πάφου,
νῦν Ἰλαρίωνα.

Χαίροις, ἐρημίτα θαυματουργέ,
ὁ παρὰ τὰς ὄχθας
τοῦ χειμάρρου ἀγγελικὸν
βίον διανύσας
Μερσίνη, Ἰωάννη,
σπηλαιωτῶν Ὁσίῳν
ἔμπνουν θησαύρισμα.

Χαίροις, πνευματέμφορε Ἰωνᾶ,
φίλε τοῦ Κενδέου

καὶ ὁμόζηλε τῶν αὐτοῦ
παλαισμάτων, μάκαρ,
νεκρὸν ὁ ἀναστήσας
καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς σου
βλύσας γλυκύτατον.

Ἐρηνίαις ἔνθεον ἔραστήν
καὶ τῆς ἡσυχίας
τὸν θεόπνουν ὑφηγητήν,
τὸν ἐν τῇ Γλυφίᾳ
ἀσκήσαντα ἐν ὕμνοις,
Κασσιανὸν τὸν θεῖον,
ἀνευφημήσωμεν.

Πάφου καὶ Αὐγόρου τὸν ἱερὸν
πολιστὴν ὡς πύργον
ἀδιάσειστον ἀρετῶν
καὶ θαυμάτων ξένων
παλάτιον, Κενδέαν
τὸν σπηλαιώτην, ὕμνοις
πάντες τιμήσωμεν.

Ἐὕχος πολυτίμητον Ἀκανθοῦς,
Μίκαλλε τρισμάκαρ,
ἀσκουμένων ὑφηγητὰ
καὶ ἔλονοσίας
θεραπευτά, σοὺς πόνους
τοὺς νυχθημέρους πάντες
ἐγκωμιάζομεν.

Ἐγκλειστος εἰς ἄντρον διορυγὲν
ὑπὸ σοῦ διήλθες
σὴν ἐπίγειον βιοτὴν,
Πάφου ἀντιλήπτορ
καὶ Κύπρου μέγα κλέος,
Νεόφυτε, Λευκάρων
γόνε περιδοξε.

Χαίροις, Ἀναρίτας ὁ φρουκτωρός,
χαίροις, τῶν πνευμάτων
ἀκαθάρτων ὁ ὀλετήρ,
χαίροις, ὁ τὰς νόσους
τὰς ζοφερὰς ἐλαύνων,
Ὀνησιφόρε πάτερ,
σὴ θεία χάριτι.

Τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τοῦ Ἰησοῦ
αἴρων μονοτρόπων
ἠκολούθησας ἀτραποῖς
καὶ θαυμάτων φρέαρ,
Σωζόμενε, ἐδείχθης,
Ποταμιᾶς κοσμητορ
καὶ μέγα καύχημα.

Θησαυρός, Σωζόμενε, τιμαλφῆς
πέλεις τῆς Γαλάτας
καὶ καμάτων ἀσκητικῶν
ὄλβος· ὄθεν πάντες
σὲ ἀνυμνολογοῦμεν

ὡς ἄγγελον σαρκίον
βρότειον φέροντα.

Χαίροις, θεῖε Σῶζον, θαυματουργέ,
τῶν ἐξανθημάτων
καὶ τῶν νόσων θεραπευτά,
χαίροις, ἀντιλήπτορ
Ἄσπρογιᾶς τῆς Πάφου
καὶ θεϊκῶν χαρίτων
στῦλε φωτόλαμπρε.

Βάσης Κοιλανίου τὸν ἀσκητὴν
καὶ Βαρνάβα θείου
τὸν ὁμόζηλον ἐκτενῶς,
Τίμωνα, ὡς λύχνον
τιμήσωμεν φωσφόρον
σκληραγωγίας ἄκρας
καὶ ταπεινώσεως.

Χαίροις, Καρπασίτις θαυματουργέ,
Φωτεινή, ὀμμάτων
ἡ ἰάτειρα καὶ παθῶν
ζοφερῶν ἡ ῥῦστις
κραυγάζοντες πρεσβείας
τὰς σὰς πρὸς τὸν Σωτῆρα
ἀπεκδεχόμεθα.

Παῦλαν ἀνυμνήσωμεν εὐλαβῶς,
τῆς Αἰγιαλούσης

τὴν ἀσκήτριαν, οἱ πιστοὶ
ὥσπερ ὑπερτέραν
ἀπάντων τῶν προσύλων,
ἐν πόλῳ νῦν εὐκλείας
κατασκηνώσασαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Δεῦτε δῆμον θεόλεκτον εὐφημήσωμεν
τῶν ἐν ὁπαῖς καὶ σπηλαίοις
τῆς Κύπρου ἀσκητικῆ
ἀγωγῆ κατακτησάντων εἰς τελείωσιν
πνευματοφόρων ἀσκητῶν,
ἐκλαμφάντων τηλαυγῶς
ἐν ἔτεσι διαφόροις
θεοπειθεῖς ἰκεσίας
αὐτῶν πρὸς Κύριον αἰτούμενοι.

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος 6'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Δέξασθε δεήσεις τῶν πιστῶν,
πάντων τῶν ὑμᾶς εὐφημούντων,
θεοειδεῖς ἀσκηταί,
σπηλαιῶται Ὅσιοι,
οἱ ἀγιάσαντες
νῆσον Κύπρον τοῖς χεύμασιν
ὑμῶν τῶν δακρύων
καὶ καθικετεύσατε
Χριστὸν τὸν εὐσπλαγχνον
νίκην δοῦναι κατ' ἀπογόνων
Ἄγαρ Χριστωνύμοις Κυπρίοις
τοῖς ὑμῶν τῇ χάριτι προσφεύγουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Νικηφόρον πάνυ, ἡγούμενον Κύκκου,
σκέπετε, Ὅσιοι, βοᾷ Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ